

Sygn. akt VI U 2599/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 września 2014 r., znak: (...)

w sprawie: B. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej B. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od(...) do (...)

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 2599/14

UZASADNIENIE

Pewne. Decyzją z dnia 24 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku B. K. z dnia 24 lipca 2014 roku odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 18 września 2014 roku, w którym ustalono, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona w swoim odwołaniu powoływała się na swój stan zdrowia, który w jej ocenie czynił ją, czyni ją niezdolną do pracy. Wskazywała ona, iż nadal odczuwa silne bóle nadgarstka, traci czucie w rękach, odczuwa drętwienie, nie może utrzymać przedmiotów codziennego użytku co było między innymi powodem jej wypadku podczas mycia naczyń, gdy szklanka wypadła jej z rąk. Z uwagi na narastające bóle kręgosłupa i stawów biodrowych ubezpieczona zażywa leki przeciwbólowe, między innymi N., jak również leki antydepresyjne oraz na nadciśnienie. Cierpi także na zawroty głowy. Mimo stałego leczenia farmakologicznego ubezpieczona twierdziła, że dolegliwości ze strony układu ruchu i innych układów nie uległy poprawie, a w konsekwencji nadal jest zmuszona pozostać pod stałą kontrolą lekarza neurochirurga, endokrynologa, rehabilitanta i ortopedy. A w ostatnim okresie również psychiatry, gdyż utrata zdrowia spowodowała załamanie psychiczne. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz dodatkowo wskazując, że ubezpieczona spełnia

warunek wymaganego okresu zatrudniania w ostatnim 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę a do dnia 4 sierpnia 2014 roku pobierała zasiłek chorobowy. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona B. K. urodzona (...) do dnia 4 sierpnia 2014 roku, a od dnia 2 lutego 2014 roku pobierała zasiłek chorobowy. W dniu 24 lipca 2014 roku złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 28 sierpnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 31 sierpnia 2016 roku. W wyniku zgłoszenia zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 września 2014 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. A 24 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. od..., wydał decyzję odmawiającą przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczona pracowała na stanowiskach szwaczki, pracownika chałupnika, pracownika prac lekkich, w przedszkolu i sprzątaczkę. Praca ta, mimo iż w wywiadzie zawodowym, karta 3 akt rentowych określana była jako lekka wymaga sprawności obu rąk i wykonywana jest zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz budynku. Chodzi o ostatnio zajmowane stanowiska robotnika jako pracy lekkiej w przedszkolu. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych, którzy w opinii z dnia 15 lipca 2015 roku karta 40, 41 i 42 akt sprawy rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia: chorobę zwyrodnieniową stawów zwłaszcza biodrowych i kręgosłupa, wielopoziomą dyskopatię lędźwiową od L1 do L5, przewlekły zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy objawowy z zaostrzeniami i obecnymi objawami ubytkowymi, zespół cieśni nadgarstka lewego leczony operacyjnie bez istotnego upośledzenia funkcji, nadciśnienie tętnicze kontrolowane, wole guzkowe obojętne, zaburzenia łękowe z komponentą somatyczną i wegetatywną. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego oraz analizy materiału lekarskiego zebranego w aktach sprawy biegli sądowi ustalili, iż ubezpieczona, iż stan zdrowia ubezpieczonej upośledza sprawność jej organizmu w stopniu powodującym okresową częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przyczyną stwierdzonej przez biegłych częściowej niezdolności do pracy jest stan układu kostno stawowego i nerwowego. Ubezpieczona leczy się neurologicznie z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa przebiegającej z częstymi zaostrzeniami w okresie kolejnego zaostrzenia zespołu kulowego lędźwiowo krzyżowego. Aktualnie w badaniu neurologicznym występują objawy ubytkowe. Przeciwskazana jest praca fizyczna z dźwiganiem i w wymuszonej pozycji ciała. Z tego tytułu ubezpieczona w Wojewódzkim (...)B. otrzymała orzeczenie zgodnie, z którym przeciwskazana jest praca na dotychczas wykonywanym stanowisku. Orzeczenie jest z kwietnia 2015 roku. Natomiast jeśli chodzi o pozostałe schorzenia takie jak zespół cieśni nadgarstka leczony operacyjnie w 2011 roku, który nie pozostawił istotnego upośledzenia funkcji w badaniu zakresu ruchu, nadciśnienie tętnicze, które jest kontrolowane farmakologicznie oraz wole guzkowe przebiegające w okresie eutyerozy, jak również stan psychiczny, który jest wyrównany, nie, schorzenia te nie czynią ubezpieczonej, nie powodują niezdolności do pracy. Ostatecznie biegli sądowi orzekli, iż ubezpieczona jest okresowo częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i aktualnie wykonywanej od daty wystawienia wniosku o rentę, czyli od 15 lipca 2014 roku na okres do lipca 2017 roku podając, iż przyczyną tego jest schorzenie układu kostno stawowego i nerwego..., nerwowego. Biegli sądowi wskazali, iż nie zgadzają się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS oraz iż dysponowali nowym badaniem obrazowym kręgosłupa LS dołączonego do akt sprawy. Wskazali też, że z uwagi na brak możliwości pozyskania biegłego ortopedy zakres ruchu oceniła merytorycznie biegła z dziedziny rehabilitacji medycznej. Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 16 września 2015 roku wnosił powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS o wydanie orzeczenia na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 4 Kodeksu postępowania cywilnego, czyli o uchylenie zaskarżonej decyzji. Przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ rentowy i uwożenie postępowania z uwagi na wystąpienie w jego ocenie nowej okoliczności w sprawie to jest badania NR kręgosłupa lędźwiowego z dnia 24 marca 2015 roku, którym nie dysponowała komisja lekarska ZUS. Sąd Okręgowy oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy z punktu widzenia dyrektyw z artykułu 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego uznał, iż moc dowodowa opinii biegłych i jej wiarygodność są na tyle duże, iż pozwalają na wydanie w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Biegli w sposób szczegółowy ocenili stan zdrowia ubezpieczonej z punktu widzenia możliwości wykonywania przez nią dotychczasowego zatrudnienia i zatrudniania zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. W sposób przekonujący uargumentowali swoje stanowisko. Przede wszystkim upatrywali przyczyn orzeczonej częściowej okresowej niezdolności do pracy ubezpieczonej w chorobie zwyrodnieniowej stawów zwłaszcza biodrowych i kręgosłupa, wielopoziomowej dyskopatii lędźwiowej od L1 do L5 i w przewlekłym zespole bólowym lędźwiowo krzyżowym objawowym z zaostrzeniami..., z zaostrzeniami obecnymi objawami

ubytkowymi. Organ rentowy w istocie rzeczy merytorycznie nie kwestionował tej opinii. Domagał się natomiast wydania orzeczenia na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 4 Kodeksu postępowania cywilnego do czego w ocenie Sądu Okręgowego nie było podstaw. Przede wszystkim w tej kwestii wskazać należy, iż badanie kręgosłupa rezonansem magnetycznym ubezpieczonej z 24 marca 2015 roku potwierdziło jedynie występowanie schorzeń u ubezpieczonej, które czynią ją częściowo niezdolną do pracy. Nie był... Nie była to żadna nowa okoliczność w rozumieniu powoływanego przez organ rentowy przepisu, a w szczególności świadczy o tym zaświadczenie o stanie zdrowia ubezpieczonej wystawione dla potrzeb postępowania rentowego zaświadczenie z dnia 15 lipca 2014 roku gdzie jako choroba współistniejąca wskazywano chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowo krzyżowego ze skoliozą oraz dyskopatię w odcinkach L3 do L1. Wskazać także należy, iż w opinii lekarskiej z 18 września 2014 roku poprzedzającej orzeczenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczon..., u ubezpieczonej stwierdzono bóle bioder i kręgosłupa oraz okresowe zawroty głowy, a ubezpieczona właśnie na te..., tego rodzaju schorzenia cierpiała i biegli sądowi właśnie w schorzeniach kręgosłupa upatrywali przyczyn orzeczonej częściowej niezdolności do pracy. Dlatego Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku organu rentowego o wydanie orzeczenia kasatoryjnego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 4 Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki przewidziane w tym przepisie, w tym także jest niezdolny do pracy. To przesłanka niezdolności do pracy była sporna między stronami. Sąd Okręgowy na podstawie dowodu z opinii powołanego w sprawie biegłych sądowych ustalił, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 lipca 2017 roku. Zgodnie z artykułem 12 Ustawy emerytalno rentowej niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Artykuł 13 ustęp 1 powołanej Ustawy stanowi także, iż przy ocenie stopnia przewi..., i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności oraganiz..., niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Mając na uwadze te kryteria oceny niezdolności do pracy, które stosowali także biegli sądowi Sąd Okręgowy wskazuje, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w zawodzie szwaczki, pracownika chałupnika, czy pracownika prac lekkich, bądź sprzątaczk. Na tych stanowiskach ubezpieczona świadczyła pracę bądź w pozycji wymuszonej, bądź z koniecznością dźwigania ciężarów tak jak w przypadku sprzątaczk, bądź pracy wymagającej sprawności, pełnej sprawności obu rąk jak przy pracowniku prac lekkich wykonujących pracę w przedszkolu w kontakcie z małymi dziećmi. Wskazać też należy, iż artykuł 59 Ustawy wskazuje, iż osobie, która spełnia warunki określone w artykule 57 przysługuje renta okresowa jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 57, 58, 59 oraz artykułem 12 i artykułem 13 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od dnia następnego po ustaniu po dniu zaprzestania pobierania przez ubezpieczoną zasiłku chorobowego do dnia orzeczonego w opinii zespołu biegłych sądowych. W punkcie 2-gim wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej od wydania decyzji na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno rentowej. Za tego rodzaju rozstrzygnięciem przemawiało przede wszystkim wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która ustaliła, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy. Za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS odpowiedzialność powinien ponieść organ rentowy. Bez wpływu na to rozstrzygnięcie w ocenie Sądu Okręgowego należy ocenić, iż biegli sądowi desp..., dysponowali, okoliczność biegli sądowi dysponowali badaniem rezonansu magnetycznego kręgosłupa ubezpieczonej. Tego rodzaju okoliczność nie może uwalniać organu rentowego od wydania obiektywnie prawidłowego orzeczenia co do stanu zdrowia ubezpieczonej. Badanie rezonansem magnetycznym z marca 2015 roku stanowiło tylko potwierdzenie istnienia schorzeń u ubezpieczonej, które czynią ją częściowo

niezdolną do pracy i nie może uwalniać organu rentowego od wydania w sprawie wadliwego rozstrzygnięcia. Na tym ogłoszenie uzasadnienia zakończono. Wyrok w niniejsz.